

چگونه می توان دولت وفاق ملی شد؟

رئیس جمهور در مراسم تحلیف وعده داد که دولتش دولت وفاق ملی باشد. دولت وفاق ملی شدن چیست و به چه معناست و چگونه ممکن است و چه لوازمی دارد؟ ظاهر کار آن است که دولت وفاق ملی چیزی بیش از «دولت مردمی» است. به این مفهوم که ممکن است همه مردم به معنای عام آن پشت یک دولت بیایند اما نتوان آن دولت را دولت وفاق ملی نامید زیرا در اینجا مسئله متفقان فرهنگی، اجتماعی و سیاسی مطرح است و برخی مدعی می شوند بدون همراهی این متفقان، دولت وفاق ملی شکل نخواهد گرفت.

اما آیا می توان همه متفقان را پشت یک دولت آورد؟ این کار به نظر نشدنی می آید. ممکن است دولت هایی برای همراهی صاحبان نفوذ فرهنگی و سیاسی به برخی راه های معروف دست یازیده باشند، از جمله پرداختن سهم خودخواهانه آنان از قدرت، گستردن سفره بیت المال پیش روی آنان و مدارا و اخلاق مداری مقابل آن دسته که دنبال مال و جاه نیستند ولی مطالبه احترام و دیده شدن دارند.

با این حال کمتر دولتی حتی پس از این ریخت و پاش های سیاسی و مالی از همراهی کامل متفقان برخوردار شده، زیرا اولاً مطالبات آنان تمامی ندارد و با گذر روزگار بر حجم و تنوع آن افزوده می شود و ثانیاً این رسیدگی به متفقان و «دین دم آنان» خود به عامل اصلی شکست در وفاق ملی بدل می شود! پس اگر دولتی تصمیم گرفت علاوه بر مردم، متفقان را هم به همراهی خود در آورد، راه آن باز از خیابان مردم می گذرد، نه از کوچه متفقان!

قبل از توضیح بیشتر باید یاد آور شد که هیچ دولتی نباید در پی یکدست کردن جامعه باشد. یکدست کردن دولت امری عقلانی و منطقی است اما یکدست کردن جامعه، نه شدنی است و نه اینکه باید دنبال آن رفت. جوامع انسانی کلونی مورچگان نیست که بدون تعارض و تضاد سر به زیر به یکسو روان باشند. تعارض و تضاد لازمه یک جامعه زنده و روبه جلو است و هر گونه خاموشی تعارضات و تضادها به معنای مرگ آن جامعه است. دولت سیزدهم اگر اندیشه های «راست» دارد باید حتی اگر جامعه از

اندیشه «چپ» خالی است، بر بنای یک «چپ معترض» همت گمارد و اگر اندیشه «چپ» دارد باید متضاد آن را جست و جو کند و در تعارض با مسیر خود به آن پروبال دهد تا جامعه دچار رخوت و تکرار کلونی مورچگان نشود. اما همان گونه که ذکر شده تشکیل دولت وفاق ملی با همه نیازی که به همراهی متفقان و معتضدان و معترضان دارد، از مسیر دیگری می گذرد و هزینه های آن که برای این همراهی می دهیم باید در جای دیگری که همان توده مردم است صرف کنیم. در این صورت به ناچار متفقان را هم به همراهی وای می داریم و آنان را از هر گونه بهره کشی از دولت ها خلع سلاح می کنیم.

این راه دشوار و سخت و البته شیرین و متعالی، «اجرای عدالت واقعی» است، به گونه ای که کل توده مردم آن را حس و باور کنند و نیازی به آمار و ارقام ماندناشته باشند. در این صورت راه ناز است و نامیوم همراه کردن کردن قلابی متفقان با دولت وفاق ملی به راه راست همسو کردن آنان با توده های مردم که همراهی با دولت وفاق ملی را نیز درون خود خواهد داشت، تغییر خواهد کرد. دولت سیزدهم اکنون به واسطه شعارها و برخی انتظارات و توقعات در جایگاهی قرار گرفته است که اگر یک مورد از تکاب بی عدالتی یا حتی سکوت در برابر بی عدالتی از آن مشاهده شود، یا حتی موردی باشد که کثیری از مردم به غلط بار کنند که «این بی عدالتی بود»، کار وفاق ملی اش با مانع روبه روی می شود. از منظر نهج البلاغه، عدالت، روح و کالبد احکام الهی و وسیله سنجشی است که خدا برای مردم نهاد تا حق در جامعه استوار شود. مولا عدالت را از بخشش، بالاتر می داند زیرا که عدالت تدبیر کننده ای است به نفع همگان و بخشش، به سود خاصان! پس عدالت شریفت و بافضیلت تر است. از منظر امام، در عدالت، گشایش است و هر کس عدالت را بر نتابد، ستم بر او سخت تر نمایان می شود.

کار اداره جامعه ای که مدعیان بسیاری برای اجرای عدالت در آن آمدند و زورشان به فرقه بیش خواه و عدالت ستیز نرسید، بسی دشوار است و برخی مصلحت جوئی ها اگر در دولت سیزدهم ادامه یابد، قطعاً این راه را می بندد. اگر صحبت از رفتار انقلابی و جهادی است باید طعم این رفتار به هر دو عدالت جویان و عدالت ستیزان چشانده شود و در این راه نباید از چیزی ترسید.

دولت وفاق ملی بر گرده عدالت گسترسی عام سوار می شود، حتی اگر در این میان متفقان بسیاری چیزی عایدشان نشود اما باید دانست که متفقان انصاف جویو در کشور فراوان هستند که اگر بار قهائی از آن عدالت گسترسی عام و فسادستیزی واقعی را احساس کنند، به گونه ای که بوی سوختن گوشت تن رانت خوران در فضا پیچد، یکسره به پشت دولت خواهند آمد و این راه را برای متفقان قلابی خواهد بست و دولت را در رسیدن به وفاق واقعی کمک خواهد کرد.

آغاز سیزدهمین دوره ریاست جمهوری ایران با سوگند سید ابراهیم رئیسی

و وعده صادق می دهم

رئیس: از هر طرح دیپلماتیک که به لغو تحریم ها کمک کند حمایت می کنیم

ظلم و جنایت چه در قلب اروپا باشد و چه در امریکا، چه در آفریقا باشد چه در یمن، چه در سوریه باشد چه در فلسطین، در کنار مظلومان خواهیم ماند

و وعده های دولت مردمی، وعده صادق است. شفافیت حداکثری در اقتصاد، خشکاندن ریشه های فساد، بازگرداندن ثبات به اقتصاد کشور و مدیریت بهینه منابع کشور را با قدرت دنبال می کنیم

محمدسازگاریان | جوان | صفحه ۳

عباس حاجی | مجار | صفحه ۲

شلیک اخطار از مرز لبنان

حزب الله لبنان با شلیک ۱۰ تا ۲۰ موشک به شمال سرزمین های اشغالی نشان داد که ماجراجویی علیه هر یک از اضلاع مقاومت، با پاسخی یکپارچه روبه رو خواهد شد | صفحه ۱۵

ایران در بدترین شرایط کرونایی

۸۰ درصد تخت های بیمارستانی به بیماران کرونایی اختصاص داده شده است

صفحه ۳

پرواز ابدی بدلکاری

که پایش روی زمین بند نبود

اشاره اقدسی چند روز پس از حادثه ای که سر فیلمبرداری یک فیلم خارجی در لبنان برای او به وجود آمد، دار فانی را وداع گفت. پس از در گذشت پیمان ابدی وی معروف ترین بدلکار سینمای ایران شد. نام ارش اقدسی در بسیاری از پروژه های سینمایی و تلویزیونی داخلی و خارجی به عنوان بدلکار ثبت شده بود | صفحه ۱۶

کاش زمان می ایستاد!

امان از تانیه های پایانی، یکبار مثل ربو می شود زمان خوشبختی و شادی یک ملت و مشت هائی که به هوا پرتاب می شود، بار دیگر هم مثل توکیومی شود زمان تلخکامی و غم یک ملت و مشت هائی که حواله تشک می شود. امان از تانیه های پایانی، یکبار مثل ربو، حسن بزدانی در حالی که ۴ بر ۱۶ از انور گودیدیف روس عقب است با یک خاک در ۱۰ ثانیه پایانی ورق را برمی گرداند و بر طلای المپیک بوسه می زند، یکبار مثل توکیو، در حالی که ۴ بر ۳ از دیوید تیلمور امریکایی پیش است با یک خاک در ۱۷ ثانیه پایانی ورق برمی گردد و طلای المپیک از دست می رود | صفحه ۱۳

یادداشت سیاسی
عباس حاجی | مجار

دولت سیزدهم و مسئولیت تحقق بیانیه گام دوم انقلاب
با برگزاری مراسم تنفیذ و تحلیف، دولت سیزدهم عملاً مسئولیت مدیریت اجرایی کشور را بر عهده گرفت و انتظار مردم ایران برای پایان یافتن دوران دولت دوازدهم به سر آمد، دولتی که به اذعان بسیاری از حامیان و کسانی که در انتخابات گذشته به آن رأی داده بودند، به دلیل ضعف عملکرد و شرطی سازی اصلاح امور کشور به ارتباط با کشورهای سلطه گر غربی و نهایتاً خدعه و فریب آنان باعث تشدید مشکلات اقتصادی و اجتماعی مردم شده و لطمات سنگینی را به سرمایه اجتماعی کشور وارد کرده بود. اکنون که دولت سیزدهم بار سنگین اداره کشور را با همه ناسای ها و مشکلات گذشته بر دوش گرفته است انتظار رهبری و مردم از دولت آقای رئیسی که در متن تنفیذ رهبر معظم انقلاب اسلامی تبلور یافته نقشه راه آینده کشور را مشخص می کند | صفحه ۲

یادداشت ورزشی
دنیاحیدری

کوچ از ستاد مبارزه با مفاسد اقتصادی به شرکت بابک زنجانی!
انتصاب های دقیقه نودی دولتمردان روحانی از هفته ها و ماه های پیش موضوع خبر رسانه ها شده بود. حالا خبرها حکایت از انتصابی دقیقه نشودی، و بلکه در وقت اضافه دارد؛ انتصابی که به دلیل موقعیت فرد و مسئولیتی که داشته و مسئولیت جدیدی که گرفته، باید مورد حساسیت قرار بگیرد. در این انتصاب، کاظم بالیزاد که مشاور معاون اول رئیس جمهور و مسئول دبیرخانه ستاد هماهنگی مبارزه با مفاسد اقتصادی است، به عنوان مدیر عامل و عضو هیئت مدیره شرکت بازگانی توسعه پایدار کیش معرفی شده است. با این انتصاب دقیقه نودی و موقعیت شغلی و اجرایی حساس بالیزاد، این سؤال مطرح می شود که چرا اصلاً شرکت بازگانی توسعه پایدار کیش؟ به هر حال از آنجایی که بالیزاد یکی از افراد نزدیک به معاون اول رئیس جمهور و همچنین مسئول دبیرخانه ستاد هماهنگی مبارزه با مفاسد اقتصادی بوده، حساس شدن رسانه ها به این موضوع جالب، تعجب ندارد | صفحه ۲

یادداشت اقتصادی
سیدعلیرضادماوندی

۳ ضلع تصمیم مسکنی دولت آینده
دولت سه وظیفه کلان در موضوع مسکن دارد. نخست دخالت در عرضه و تقاضا و حتی قیمت گذاری، دوم تأمین زمین و سوم تأمین مالی مسکن سازی. در ضلع اول شاید یکی از جدی ترین و مهم ترین اقدامات ممکن همین قانون مالیات بر خانه های خالی باشد. هدف این قانون این است که هزینه احتکار مسکن را افزایش دهد و با این ابزار به افزایش عرضه مسکن کمک کند. ضلع دوم لزوم ورود دولت و تأمین زمین است، در این موضوع راه حل های متنوعی وجود دارد. دولت می تواند از زمین های انفال که در اطراف شهرها در اختیار دارد استفاده کند، تنها لازمه این کار سرمایه گذاری برای توسعه حمل و نقل و دسترسی به این زمین ها و ایجاد زیرساخت های شهری است تا آنها را قابل سکونت کند و به آن ارزش مسکونی بدهد. تجربه مسکن مهر تا حدود زیادی در چارچوب این ایده اجرا شد | صفحه ۴